
OV a MěV KSČM Kladno
Vás zvou na
protiválečnou
oslavu Svátku práce
1.máj 2022

na náměstí Sítňá od 9 hodin

Projevy, suvenýry, tiskoviny, setkání s přáteli,
občerstvení, hudební skupina

Putin? A komunista? Ale kdeže...

K matení pojmů ve veřejném prostoru dochází již delší dobu. Za levičácké je označováno něco, co s levicí v drtivé většině případů nemá vůbec nic společného; za neomarxistické je označováno cokoli škodlivého, ač sám Marx i jeho pokračovatelé by se museli v hrobě obracet, kdyby zjistili, co nálepkují jejich jménem... Nyní, po vypuknutí ozbrojeného konfliktu na Ukrajině, se k tomu přidalo tvrzení, že Putin je komunista a že se z něj snad stává nový Lenin, Stalin nebo Brežněv. Tohoto naprosto nemístného označení použil například pirátský ministr zahraničí Jan Lipavský, když prohlásil, že „dnešní Rusko už je stalinistický režim.“

To je samozřejmě tvrzení na hony vzdálené realitě. Jakákoliv srovnání současného Ruska s jeho socialistickou minulostí kulhá na obě nohy. Jeden autoritářský vůdce a chrastění zbraněmi opravdu socialistický projekt nedělá. Spíše naopak. Takhle o socialismu přemýšlí jen hlupáci, primitivní antikomunisté nebo profesionální kapitalističtí propagandisté. Upřímně nevím, do které kategorie ministr Lipavský spadá.

Současné Rusko je ukázkou toho, kam může země klesnout, když opustí socialistickou cestu. Všechny projevy, ve kterých roní Vladimir Putin krokodýlí slzy nad rozpadem SSSR, nedokáží zakrýt ekonomická i kulturně-politická fakta, která přímo odporují čemukoliv socialistickému nebo komunistickému. Současné Rusko neustále pokračuje v privatizaci veřejného majetku. Ať už jde o energetické společnosti, finanční instituce, výrobní a dopravní společnosti i média. To vše často končí v rukou zahraničních společností a zisky jsou vyvedeny mimo Ruskou federaci, podobně, jako se tomu děje u nás.

Zahraničním společnostem je rozprodáváno nerostné bohatství Ruska a je jim dovoleno využívat ruské dělníky jako levnou pracovní sílu. Mj. pro výrobu zboží určené pro evropský a americký trh. Ruské metropole jsou plné pracujících ze střední Asie, kteří zde pracují ilegálně a často za naprostou almužnu v otřesných podmínkách. Ve stejnou chvíli v této zemi existuje – a s požehnáním státu a vládnoucí strany prosperuje – třída superbohatců, kterým je dovoleno téměř vše. Ne, to se socialismem – neřkuli s komunismem – nemá vůbec nic společného. To je kapitalismus ve své surové podobě, kterému se Putin naučil od západních představitelů, kteří přesně toto praktikují doma i ve světě. Jen tomu dal určitý řád – na rozdíl například od Ukrajiny.

V kontextu toho je pak šikana Komunistické strany Ruské federace a dalších socialistických a levicových sil ze strany ruských úřadů a policie jenom dalším dílkem do skládačky kapitalistického režimu s rozhodujícími vlivem oligarchů stávajícího Ruska. Jediným argumentem pro Putinovu vládu, která trvá neuvěřitelných 22 let, je, že dokázala zbrzdit totální morální a ekonomický rozpad, který začal za doby Jelcina. To ale opravdu nestačí na to, abychom toto počínání označili za komunistické, socialistické nebo třeba jenom sociální. Přitom má prezident i jeho vládnoucí strana všechny politické páky takzvaně otočit kormidlo doleva.

V ruském parlamentu má pohodlnou jednobarevnou většinu, novou ústavu, která je mu šitá v podstatě na míru a neomezenou možnost vydávat prezidentské dekrety. Zdá se ale, že se Putinovi příliš nestýská po internacionálním socialistickém státu. I dle jeho vyjádření by raději navázal na tradici carského impéria. Bylo by fajn, kdyby si toho všimli různí komentátoři, politici a „odborníci“, kteří Vladimíra Putina vykreslují jako komunistu. Je mezi tím totiž stejný rozdíl jako mezi uhlobaronem a zeleným aktivistou.

Kateřina Konečná, předsedkyně KSČM a poslankyně Evropského parlamentu

Pro Česko není chudoba obyvatel problém

Své pověsti dostal také exministr financí Miroslav Kalousek. Při přečtení jeho tweetu mě skoro až zamrazilo z toho, jak moc žijí někteří představitelé české politické elity mimo realitu. Ze slov Miroslava Kalouska se zdá, jako by se problém chudoby v Česku snad týkal jen několika málo lidí. Jako by to vlastně ani nebyl problém. Že až třetina lidí v Česku nemá dostatečné úspory na to, aby byli schopni pokrýt rostoucí náklady na energie a základní suroviny už ale pan exministr zřejmě nevnímá. Možná v médiích nezaznamenal fotky a reportáže ze situace před potravinovými bankami, které v této době zažívají rekordní nápor. A také zřejmě nezaznamenal, že 24 z 27 zemí Evropské unie přijalo proti inflaci plošná opatření. Jednou ze tří zemí, která se touto cestou nevydala, je pak bohužel i Česká republika, a to navzdory tomu, že inflace je zde na dvojnásobné hodnotě ve srovnání třeba s mnohem bohatším Německem, které se

rozhodlo své občany nenechat na holičkách a schválit balíček jednorázové pomoci. Jen od naší vlády musí občané stále poslouchat, proč plošná pomoc není možná. Není tedy divu, že nyní tento postoj kvituje právě Miroslav Kalousek, jelikož současná vláda si co do asociálnosti svého počínání nic nezadá s vládami, ve kterých měl správu financí na starost.

Důkazem budiž vzkaz ekonomické poradkyně premiéra Fialy, Heleny Horské, která se při argumentaci proti plošným opatřením zjevně inspirovala pirátským poslancem Jakubem Michálkem a vzkázala Čechům sužovaným špatnou finanční situací, aby méně svítli. S přicházejícím jarem se holt již topením argumentovat nedá, vládní představitelé tak zřejmě na základě rady své expertky brzy přijdou s dalším geniálním řešením rostoucích cen energií a doporučí českým domácnostem, aby si raději po večerech zapálily svíčky.

Kateřina Konečná, předsedkyně KSČM a poslankyně Evropského parlamentu

Darování tanků Ukrajině podle Bloody Mary

Česká republika uskutečnila bezprecedentní krok. Na Ukrajinu jako první stát poslala tanky a děla. Ano, je to tak. Evidentně se to stalo a evidentně to médiím práskl někdo z ministerstva obrany. Prostě se o tom někdo s někým bavil.

Je to problém, protože:

1. Musela o tom totiž rozhodnout vláda a usnesení muselo být utajováno. Poznává se to tak, že na webových stránkách vlády to usnesení schází v číselné řadě. Ale bod musí být jako veřejný v programu. Dalo by se to hrát, když by někdo upozornil, že nouzový stav byla jen zástěrka pro posílání zbraní. Oni by to těžko vyvraceli. Jestli je to tak, že rozhodla celá vláda, muselo to vědět všech pět stran. Z toho plyne, že zde máme vládu, která raději lijí peníze do zbrojního průmyslu, ale již ji nezajímají denní problémy občanů. Ve své podstatě dělá politiku proti vlastním lidem.

2. Úředník, který utajovaný převoz na Ukrajinu prozradil médiím, má samozřejmě určitě »téčkovou« prověrku a je státním úředníkem. Někdo bude muset ten unik informací vyšetřit a bude se muset něco stát. Je to provinění pro kodexu úředníka státní správy a také vyzrazení utajované informace, jestli platí bod 1. Z toho všeho plyne, že na ministerstvu obrany musí být v tomto případě Putinovi agenti, když dodávku zbraní vyzrazují, a tím pádem dávají možnost její likvidace po cestě. Nebo tohle nikomu nedochází a nevadí?

3. Jde o zbraně pro mobilizaci a tím pádem se oslabuje obranyschopnost ČR. Mohli koupit zbraně od Strnada (jeden z nejbohatších Čechů, který vlastní zbrojařskou firmu Czechoslovak Group, který nabízel zbraně Tchaj-wanu), ale to by bylo v registru smluv. Vlastní vláda tedy posláním tanků postupovala proti zájmům ČR. Je jasné, že tank se nedá nahradit střelcem z útočné pušky.

4. Někdo musel ty tanky z mobilizačních zásob prohlásit za nepotřebné. Když to udělal generál Halenka u motorů, tak jej stíhali a soudili, ale neodsoudili. Tady jdou celé tanky, ačkoliv se nezměnily operační plány pro případ mobilizace. Někdo na Generálním štábu ale musel rozhodnout. Kdo asi? Ponese někdo odpovědnost nebo ji vyvodí sama Bloody Mary Černochová?

Samozřejmě, že darování tanku neposiluje obranu ČR, o které všichni mluví na celé pětikolo, ani mír. Čím se potom budeme bránit my? Nebo nás snad přijde zachránit NATO v čele s USA? Ty samé Spojené státy, které už nyní brání své zájmy do posledního Ukrajince?

Jan KLÁN, předseda OV KSČM Kutná Hora

KSČM proti vojenské základně USA v ČR!

O přítomnosti amerických vojáků na českém území se začalo diskutovat po vyjádření ministryně obrany **Jany Černochové** (ODS), která Deníku N řekla, že po Velikonočních příjezdech ve Spojených státech se svým protějškem Lloydem Austinem chce otevřít i téma americké přítomnosti v ČR.

KSČM co nejrozhodněji odsuzuje skandální výroky členů pravicové vlády Petra Fialy o možném umístění cizích vojenských základen na našem území. Ministryně Jana Černochová otevřeně avizovala jednání o zřízení americké vojenské základny, které chce zahájit při své plánované návštěvě USA. Ministr Marian Jurečka pak dokonce prohlásil, že „střední a středovýchodní část republiky by si něco takového zasloužila, řekněme Přerov, Mošnov, to jsou lokality, které by si něco takového zasloužily.“ Snahy o prosazení cizí vojenské přítomnosti na území České republiky vyvolaly okamžitou negativní odezvu nejen od KSČM, ale i od dalších mírových a protiválečných sil.

Celá situace připomíná dřívější pokusy pravicových vlád umístit přes odpor našich občanů vojenskou základnu USA v Brdech. To se i díky všeobecné mobilizaci občanů nepodařilo. Dnes se stejné strany snaží tento nápad znovu oprášit a „zdokonalit“. K tomu využívají současné mezinárodně politické situace a ozbrojeného konfliktu na Ukrajině. Pokouší se nás tak jen ještě více zatáhnout do potencionálních válečných konfliktů. Zároveň ohrožují suverenitu České republiky. Stačí se podívat na Slovensko, ale i do jiných zemí. Například slovenský generální prokurátor prohlásil, že tzv. obranná dohoda mezi USA a Slovenskem, která byla i přes nesouhlas většiny slovenských občanů ratifikována, je „jednostranná, asymetrická a výrazně zvýhodňuje americkou stranu“. Vyjádřil rovněž obavy z toho, že by na Slovensku umožnila rozmístit jaderné, chemické a biologické zbraně, a tím ze Slovenska udělala terč.

Komunisté zásadně nesouhlasí s jakoukoliv cizí vojenskou přítomností na území České republiky. Stejně jako v minulosti jsme společně s dalšími mírovými a protiválečnými silami odhodláni udělat vše proto, aby v naší republice nebyla žádná vojenská základna USA.

Rozhodně protestujeme proti snahám vybudovat a provozovat vojenskou základnu USA na území České republiky ať je to v Mošnově, Přerově či kdekoliv jinde. Takový krok by znamenal přímé ohrožení občanů České republiky a nebezpečí ještě intenzivnějšího zatažení naší země do dalších kol zbrojení, například i na úkor řešení současného drastického zdražování a s ním spojeného nárůstu chudoby stále větší části obyvatel.

Vyzýváme všechny politické strany, hnutí, spolky i jednotlivce, kteří nesouhlasí s umístěním vojenské základny USA či jiné formy přítomnosti cizích vojsk, aby se přidali k naší výzvě a chystaným akcím. KSČM již v tuto chvíli iniciovala petici proti přítomnosti cizích vojsk na území České republiky, ke které je možné se připojit. Jen naše jednota a jednoznačné vyjádření občanského postoje mohou odradit současnou vládu od tohoto kroku, který by znamenal zásadní ránu nejen pro suverenitu naší země.

Vedení KSČM

Petice proti základně V té se jednoznačně konstatuje: *»My, níže podepsaní občané, rozhodně nesouhlasíme s jakoukoliv cizí vojenskou přítomností v České republice a vyzýváme představitele naší země, aby odmítli rozmístění cizích vojsk, základen a zbraní na našem území.«* V petičním výboru jsou osobnosti jako zasloužilý umělec a předseda Unie českých spisovatelů Karel Sýs, mluvčí iniciativy Ne základnám Eva Novotná, kandidát na prezidenta ČR Josef Skála či redaktorka Monika Hoření. Petici je možné podepsat na sekretariátech komunistické strany a je ke stažení také na webu www.kscm.cz čiČeského mírového hnutí www.mirovehnuti.cz. Podepsané petiční archy možno zasílat na adresu: KSČM, Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1.

Opáčko z dějepisů 12

Samozřejmě, dokument známe jako „Zlatou bulu sicilskou“. Na tažení neměl Fridrich k dispozici císařskou pečeť, vypomohl si pečeti krále Sicílie, kterým také byl. V minulém díle jsme se zmínili, jaké „rošády“ Přemysl prováděl se svými manželkami. Postavení žen tedy nebylo nijak skvělé ani v rodech panovnických. Do politiky zasahovat nesměly. Dovolovalo se jim spravovat majetek, (zejména vdovám), mohly podporovat církev, nebo se věnovat péči o nemocné a potřebné. Dcera Přemysla svatořečená Anežka Česká, (1211 až 1282), je takovým příkladem. Provdáním dcer byly zajišťovány politické svazky panovnických rodů. Za Přemysla vrcholí poslední fáze románského stavitelství. Byl horlivým zakladatelem měst. Ke konci vlády svedl boj o nástupnictví pro svého syna Václava. Už v roce 1224 ho ustanovil mladším králem, korunován byl roku 1128. Otěže vlády však pevně držel ve svých rukou až do své smrti 15.12. roku 1230.

VÁCLAV I. vládl vletech 1230 – 1253. Byl synem Konstancie, byl tedy druhorozeným potomkem. Od svých dvou let byl zasnouben se svou pozdější manželkou Kunhutou Štaufskou. Měl s ní syny Vladislava a Přemysla. (Vladislav získal sňatkem Rakousy, ale už roku 1241 umírá, celá rodina truchlí nad smrtí následníka.) Václava už při nástupu čekaly konflikty, jak s římským králem Filipem Švábským, tak s českou šlechtou, vedenou Přemyslem. Toho ale brzy donutil k poslušnosti. Spolu s pány, kteří mu zůstali věrni, (Boreš z Rýzmburka či Havel z Lemberka), Přemysla zajal a uvěznil na Týřově. Spory mezi Přemyslovci se už neřeší mečem, ale domluvou. Přemyslovi bylo odpuštěno, byl ustanoven moravským markrabětem a byl mu přiznán titul mladší král. Podle kronikářů byl Václav trochu podivín. Rád se toulal sám lesem, rád lovil. Větev ho připravila o oko, získal přízvisko Jednooký. Nesnášel zvuk zvonů, vyvolávalo to v něm prudké bolesti. Dnes víme, že se jedná o vzácnou nemoc, zvanou idiosynkrasie. V letech 1241-1242 se Mongolové v několika proudech snažili dostat do středu Evropy. Vladislav s Čechy se jim postavil na odpor. Opevnil své hranice, zabránil vpádu jak přes Slezsko, tak z jihu přes zamrzlý Dunaj. Tím si získal prestiž. Navíc, když syna Přemysla zvolili roku 1251 rakouští šlechtici svým knížetem, bylo Rakousko přičleněno k českým zemím. Dopomohl k tomu jeho sňatek s dosti starší vdovou Markétou Babenberskou. Také v Čechách vítězí ranná gotika, jak ve stavebnictví, tak i v myšlení. Ideálem se stává rytířskost, pořádají se turnaje, od 13. do konce 15. století zcela běžné. Byly to jednak pěší souboje, kolba, mohla se jich účastnit i větší skupina. Účelem bylo jednak se pocvičit v boji, jednak prokázat statečnost a získat obdiv, hlavně ženského publika. Pro šlechtice byly typické jízdní souboje. Rytíř i kůň byli od hlavy až ke končetinám chráněni brněním, na koně se dostávali pomocí panošů. Dřevcem se snažili svého protivníka v prudké jízdě srazit na zem. Četné publikům aplaudovalo, mohlo se i sázet. Vítěz dostával symbolickou odměnu, věneček či závojíček od nejvýše postavené šlechtičny. Nemělo jít o zabíjení, ale přesto docházelo k mnoha zraněním či dokonce úmrtí.(Takovému rytířskému zranění se neubráníl ani Otec vlasti Karel, měl pak následky až do knce života. Díky pohádkám v TV se můžeme občas i my takové podívané účastnit.) Platonický obdiv k dámám byl součástí rytířské doby. Minesengři, hrad od hradu zpívali a recitovali dámám o nehynoucí lásce, platonický obdiv k ženám patřil k bontónu rytířské doby. Čas vlády Václava I. se naplnil dne 23.9. roku 1253, umírá náhle a nečekaně.

Na trůn usedá jeden z našich nejsilnějších panovníků, „král železný a zlatý“, PŘEMYSL OTAKAR II. (1253–1278.)Tím, že spojil pod svou vládou poměrně bohaté Čechy, Moravu, Rakousko i Štýrsko, stal se nejvýznamnějším panovníkem regionu. Došlo k rozmachu stavebnictví. Nová královská města – České Budějovice, Písek, Kolín, Most, klášter Zlatá koruna, postaveny hrady Zvíkov, Bezděz, Hluboká, málo se třeba ví, že založil Vídeňský Hofburk či Špilberk. Získal také Chebsko. Na bohaté rakouské země měl ovšem zálsuk uherský král Béla IV. z rodu Arpádovců a pokusil se je násilím získat. V roce 1260 byl však v bitvě u Kressenbrunu na hlavu poražen, zejména díky obrněné panské rytířské jízdě Přemyslově-odtud přízvisko „Železný“. Zlatý- bohatý těžbou drahých kovů. Papež by ho rád viděl v čele další křížové výpravy, Přemysl měl jiné cíle. Zorganizoval dvě výpravy do Pobaltí proti zbytku pohanů. Pronikl až k moři, založil Královec, pozdější Königsberg, nyníější Kaliningrad. Neúspěšně se pokusil ovládnout i Litvu. Markéta už nemohla mít děti. K dispozici byla dvorní dáma Anežka. Pro její krátké vlasy se jí říkalo – ale to nechme až na příště. Říkalo se jí Kučeřík, Palceřík, nebo prostě Miláček?

SAMIZDAT

SEN vyvolaný nenávistí pravdoláskařů .

Zdál se mi na dnešek sen, plný lásky a míru jen.
Beze randy,
můj sen je jistě důsledkem,
té akční, úporné, režimní propagandy .

Velká slavobrána na Letné stála,
slavnostní muzika tam hrála
a potom přišlo velké defilé,
všem milovníkům "mírových" válek tak milé.

Na kolečkovém křesle, v čele průvodu,
vezli mocnáře českého původu,
za ním byla viděna už z dálky,
v maskáčích, madam Černochová, ministryně války.

Slavnost by jistě tak skvěle nedopadla,
kdyby tam účastna nebyla,
vládní pětikolka a VIP umělecká skvadra .

Průvod to byl velkolepý,
avšak co to, místo mírových holubic,
nad Letnou hejna krkavců a dravců letí,
ta hejna museli vidět snad i slepí.

Mocnář na kolečkovém křesle volal :
" Hurá na Rusko, na Moskvu, na Putina !
Za světa pána Bidena a jeho ródinu,
s celosvětovou válkou neváhejme ani hódinu!"

Madam Černochovou, českou ministryni války,
bylo slyšet už z velké dálky ,
jak skanduje,
neb americké války ty ona miluje.

Zelenskyj FIRST !
Banderovci FIRST !
Ukrajina FIRST !
Batalion Azov FIRST !
USA NATO válkám FIRST !
Světovládě USA FIRST !

A celá Letná hřměla ,
jako kdysi po celé Evropě, ta nacistická "mírová" děla .

Milion chvilék pro demokratickou a s a n a c i ,
tak ten spolek, ten tam byl taky.
A ta velká sláva byla pro všechny zadara,
americké vlajky, hambáče, COCA COLA, autobusy, vlaky,
vše platili ze svého - Černochová a premiér Fiala .

A tu slávu pro náš mainstream natáčela též ,
propagandistická , n e veřejně právní ČT , to není lež.
Fakt se mi to takhle všechno ve snu zdálo,
a bylo toho ještě víc, ne jen tohle málo.

S hrůzou jsem se ze snu probudila a bylo mi z něj do pláče,
takové hororové sny se mi nezdály ani za zlého totáče.
Nebo to byl krásný sen ?
To nechávám k posouzení jen vám všem.

Teď snad nebudu ani chodit spát ,
z obavy, že takový mainstreamový sen se mi opět bude zdát .
Jo taková nenávidistná režimní propaganda,
ta s lidmi mnohé udělá, to není žádná sranda .

Režim, který do občanů hustí tolik jednostranné nenávisti,
který z lidí dělá pacienty pro psychiatry, pro doktory,
a z jiných lidí vyrábí si svoje " lásky plné " agresory,
je li tohle to, co Havlův režim chce,
tak potom lásku k nacismu opravdu v sobě nezapře. ESD

Vážené soudružky a soudruzi, přátelé,
dovolte mi, abych vás pozdravil jménem ČESKÉ SUVERENITY, mimoparlamentní radikálně levicové politické strany, která na přelomu loňského a letošního roku, po rozkolu v někdejším Volném bloku, plně obnovila svou činnost, pod svým původním názvem.

Je mi ctí, tlumočit vám pozdravy od dlouhodobé předsedkyně naší strany, která bránila bratrskou Jugoslávii proti agresí NATO, Jany Volfové, jakož i od zakladatelky tohoto hnutí u nás, bývalé europoslankyně Jany Bobošíkové i od nejmladší lídryně sl. Lysocké, která povede naši stranu při příštích volbách do EP. Jsme hrdi na to, že Česká suverenita a KSČM se shodují v zásadním odmítání postoje ke členství ČR v NATO. Poněkud složitější je to v otázce členství v Evropské unii. Zde jsme radikálnější než vy, ale jsme rádi, že i na tomto poli se postoje České suverenity a KSČM postupně sbližují.

Za svůj nejnaléhavější politický úkol pokládáme pospojování zbytků české levice, zmasakrované pravcovým tsunami v loňských parlamentních volbách, a to nikoli cestou různých slučovacích sjezdů, nýbrž cestou akční jednoty vzájemného respektu. Upřímně si přejeme, aby se KSČM v příštích volbách, které mohou nastat mnohem dříve, než v řádném termínu, znovu vrátila do Poslanecké sněmovny. A zasedne-li tam s nimi i několik poslanců České suverenity, bude to skvělá zpráva!

Vůbec nejdůležitější krok k návratu KSČM do parlamentu, však stojí teprve před vámi. Velmi si vážíme toho, že KSČM po propadu mezi nás, mimoparlamentní uskupení, nepropadla malomyslnosti, nýbrž si rychle zvolila nové vedení, v čele s Kateřinou Konečnou. Také přijala zásadní rozhodnutí v nominaci vlastního kandidáta na úřad prezidenta republiky. Toto rozhodnutí je třeba uvést v život. Je to i cesta k dalšímu zviditelnění komunistické strany.

Protože paní Bobošíkovou zasáhla velice smutná událost (úmrtí manžela), nebude se tentokráte ucházet o kandidaturu, tak se vedení České solidarity a blízké strany Domov, rozhodlo podpořit kandidaturu PhDr. Josefa Skály, kandidáta KSČM. Nutné je sehnat 50000 podpisů.

Proto i já prosím o podpisy na petiční listinu pro tohoto kandidáta. Vyzvěte k tomu i své blízké a známé. Vyplněné petiční archy předejte, prosím, na OV KSČM Kladno. Tam zařídí jejich bezpečné předání (pro ochranu osobních údajů) do centra KSČM.

Děkuji! Jan Valný, aktivista vedení České solidarity

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce:ul. Mialdy Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 734 430 256E-mail:ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz **MIČ 47 437 Nevýžádané příspěvky se nevracejí**